

udtryk for – nemlig at det vil tage meget lang tid – at der er en opfordring til, at vi kommer i gang med det herhjemme.

Jeg er så i øvrigt på ingen måde af den opfattelse, at en europæisk regulering ville være modsat en dansk regulering. Jeg mener, at Danmark har stor indflydelse i det europæiske samarbejde, og hvis vi tvunget af omstændigheder havde været nødt til at gå enegang, tror jeg, at vi ville have fundet på noget, der ville være spot on, bull's eye, det, som man også ville finde på i en europæisk tankegang.

Jeg håber meget, at ministeren har ret i, at det her går hurtigt, for det er indlysende, at det vil være mest hensigtsmæssigt med en europæisk mærkningsordning, specielt da en lang række af de produkter, som vi har, i sagens natur produceres i en lang række andre lande. Det vil være det mest hensigtsmæssige for forbrugerne og for producenterne, at vi får en europæisk mærkningsordning.

Men jeg regner da med, at vi under udvalgsarbejdet kan få en mere konstruktiv tone frem og også vil finde ud af, hvad det egentlige tidsperspektiv er med hensyn til at få det, som alle jo er enige om, og som det her forslag tager hånd om, nemlig at få et energimærke på forbruger-elektronikken.

Kl. 12:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 12:58

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at hr. Per Ørum Jørgensens betragtninger både i går og i dag fortjener stor udbredelse i den EU-debat, der foregår i de her dage, og i den valgkamp, der forhåbentlig snart kommer i gang. Jeg er sikker på, at det vil være nyttigt for at få afklaret de brudflader, der er i forhold til, hvordan man skal agere over for EU, og i forhold til, hvilke muligheder man har for at agere selvstændigt i Danmark.

Jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti har lagt sig fast på et forholdsvis firkantet synspunkt. Hr. Per Ørum Jørgensen synspunkter minder mig lidt om den debat, der var blandt EU-modstandere for 20-30 år siden. Dengang havde nogle det synspunkt, at hvis man var ægte EU-modstander, skulle man ikke blande sig i, hvilken politik den danske regering skulle føre i EU. Hvis man var valgt til Europa-Parlamentet, skulle man heller ikke deltage i arbejdet

der ved at stemme, fordi det jo handlede om, at beslutningerne skulle træffes et andet sted.

Det er sådan en holdning og tilgang, som Enhedslisten aldrig har haft. Vi har altid haft den grundopfattelse, at vi på trods af vores modstand mod EU-projektet skulle arbejde på at forbedre reglerne i EU, så godt som det overhovedet var muligt. Det gælder også det område, vi beskriver her, og det gælder også på områder, hvor vi måske synes, at det ville være en fordel, hvis reglerne blev lavet i Danmark.

En sådan pragmatisk tilgang ligger åbenbart Det Konservative Folkeparti fjernt. Her må intet gennemføres, hvis det ikke kan gennemføres i EU. Og så er vi jo lidt tilbage i den ja-nej-diskussion, som jeg troede, at EU-tilhængerne så sådan lidt overbærende på, men når den skal bruges til interne stridigheder blandt de såkaldte jupartier, er det måske anderledes.

Enhedslisten ser sådan på det, at vi synes, det er fornuftigt, godt og rigtigt, at regeringen arbejder på at lave et EU-mærke. Om det mærke er en god idé eller ej, afhænger jo ikke først og fremmest af, om det er et EU-mærke eller ej, men af, om det er godt og anvendeligt og kan bruges. Men vi har lidt svært ved at forstå, at det nu skulle være principielt meget problematisk, at Danmark går foran med at lave et mærke i Danmark, hvis det er sådan, at der er usikkerhed om, hvornår der kommer et EU-mærke.

Nu kan vi jo altid diskutere, hvornår det kommer, og folk kan komme med skrāsikre udtalelser om, hvor hurtigt det kommer, men så vil jeg bare sige, at de fleste vel har den erfaring, at undertiden tager ting lidt længere tid i EU end forudset, og at resultatet også kan falde dårligere ud. Hvordan ville det, at Danmark har sit eget mærke, spille ind i forhandlingerne? Kunne man ikke forestille sig, at det ville være inspirerende og dermed være med til at sætte nogle rammer for et mærke, som kunne være hensigtsmæssige?

Jeg synes sådan set, at det, både når vi seriøst diskuterer, hvordan vi kan få indflydelse på EU's beslutningsproces, og når vi diskuterer, hvordan vi i Danmark kan sikre de bedste vilkår, er et ganske fornuftigt forslag, Socialdemokraterne er kommet med. Det er et eksempel på, at man altså udnytter de muligheder, der er, for at komme foran med nogle ting.

Jeg har også forstået, at alle er enige om, at der er brug for et mærke på det her område. Jeg vil bare nævne en lille aktual sag, som illustrerer det meget godt. I den her tid er der mange dan-